

specifikace: V případě, že se společník společnosti s ručením omezeným domáhá proti takové společnosti vyloučení bytové jednotky z dobrovolné dražby realizované soudním exekutorem podle § 76 odst. 2 exekučního řádu, přičemž takový žalobní požadavek odvozuje od existence svého práva - jako společníka žalované - na převod bytové jednotky z vlastnictví žalované do svého vlastnictví, je k projednání takové sporné věci dána věcná příslušnost krajských soudů podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř.

V nastíněném případě je přitom z hlediska posouzení věcné (ne)příslušnosti soudu bezpředmětným řešit otázku toho, zda jsou splněny podmínky pro podání excindační žaloby ve smyslu § 267 o. s. ř. (s přihlédnutím k § 68 odst. 4 o. s. ř.), když obecně platí, že je (pojmově) nežádoucí, aby nadřízený soud při postupu podle § 104a odst. 2 o. s. ř., případně dokonce předkládající soud, pokud se domnívá, že není soudem věcně příslušným, formuloval jakýkoliv názor, který se vztahuje k otázce významné výlučně z meritorního hlediska.

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř.

§ 267 o. s. ř.

§ 68 odst. 4 a § 76 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád

Ncp 143/2021

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobce: **J. L.**

proti
žalované: **XY s.r.o., IČO XY**
zastoupená advokátem Mgr. Janem Petrem
sídlem Hábova 1566/12, 155 00 Praha 5

o vyloučení nemovitosti z dobrovolné dražby,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 30 C 30/2021, o určení věcné příslušnosti,

takto:

I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Městskému soudu v Praze.

Odůvodnění:

1. Žalobce se z pozice spolčenika žalované svou žalobou doručenou Obvodnímu soudu pro Prahu 4 (dále jen „předkládající soud“) dne 18. 1. 2021 domáhá, aby bylo vysloveno, že z dobrovolné dražby realizované příslušnou soudní exekutorkou ve smyslu § 76 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ex. ř.“), je vyloučena blíže specifikovaná bytová jednotka spolu s korespondujícím podílem na společných částech příslušného domu v katastrálním území Nusle (dále též „dotčený byt“). Uvedený žalobní požadavek žalobce odůvodnil obsáhlými tvrzeními, na jejichž podkladě uzavřel, že všichni spolčenici žalované již uplatnili své právo na převod bytových jednotek a tyto na sebe bezúplatně převedli, ovšem žalobci toto právo nyní upírají, pokoušejí se dobrovolnou dražbou zbavit žalobce možnosti bytovou jednotku řádně nabýt, a žalovaná se dále - v rozporu s právním řádem - snaží svůj zbývající majetek převést na třetí osoby, byť příslušný převod žádná valná hromada žalované neschválila. Žalobce přitom žalobu označil jako: „Žaloba na vyloučení věci z výkonu rozhodnutí dobrovolné dražby soudního exekutora, Mgr. Martina Havlová, Exekutorský úřad Praha 10, se sídlem Českomoravská 18/142, 190 00 Praha 9, č. j. 183 DD 15/20 - 2“, přičemž vlastní žalobní požadavek odůvodnil použitím § 267 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, a to ve spojení s § 68 odst. 4 ex. ř.
2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), s tím, že věc nepatří do věcné příslušnosti okresních soudů, ale soudů krajských ve smyslu § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř. Vedle vlastní argumentace ve prospěch závěru, že na tento spor dopadá § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř., předkládající soud ve své informativní výzvě adresované účastníkům, na niž přitom ve své zprávě nadřízenému soudu odkázal, učinil závěr, že se v tomto případě nejedná o spor o vyloučení věci z výkonu rozhodnutí ve smyslu § 267 o. s. ř., jak jej v žalobě označil žalobce.
3. Žalobce se k příslušné výzvě předkládajícího soudu (§ 104a odst. 2 věta druhá o. s. ř.) k otázce věcné (ne)příslušnosti soudu nevyjádřil, proč se - s ohledem na současně připojenou doložku podle § 101 odst. 4 o. s. ř. - předpokládá, že k postupu předkládajícího soudu podle § 104a odst. 2 věta první o. s. ř. nemá námitek.
4. Žalovaná ve svém vyjádření konstatovala, že podle jejího názoru je dostatečně vymezen rozsah žalobního návrhu a žalobní návrh je dostatečně určitý a srozumitelný, kdy žaloba se týká žalobcem tvrzeného exekučního řízení a vyloučení věci z výkonu rozhodnutí ve smyslu § 267 o. s. ř. ve spojení s § 68 odst. 4 ex. ř. Podle žalované by se soud měl zabývat žalobním návrhem v rozsahu, v jakém byl podán, s tím, že předkládající soud žalobní návrh vykládá extenzivně, a nikoli v jeho rozsahu. Žalovaná uzavřela, že pokud soud po provedeném dokazování zjistí skutkový stav tak, „že exekuční řízení na majetek žalované neexistuje a nejsou dány důvody žaloby“, měl by předkládající soud žalobu zamítnout jako nedůvodnou a přiznat žalované náhradu nákladů řízení.
5. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
6. Podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve věcech vyplývajících z právních poměrů, které souvisejí se zakládáním obchodních korporací, ústavů,

nadací a nadačních fondů, a ve sporech mezi obchodními korporacemi, jejich společníky nebo členy, jakož i mezi společníky nebo členy navzájem, vyplývají-li z účasti na obchodní korporaci.

7. Jak se z odstavce 1. odůvodnění podává, žalobce se v tomto řízení domáhá vůči žalované, aby z dobrovolné dražby realizované příslušnou soudní exekutorkou ve smyslu § 76 odst. 2 ex. ř. (tedy na návrh žalované, respektive na podkladě příslušné smlouvy, jež měla být podle obsahu žalobních tvrzení uzavřena mezi žalovanou a soudní exekutorkou) byl vyloučen dotčený byt. Uvedený žalobní požadavek žalobce (v hmotněprávní rovině) odvozuje od existence svého práva - jako společníka žalované společnosti s ručením omezeným - na převod bytové jednotky z vlastnictví žalované do vlastnictví žalobce.
8. S ohledem na takto (žalobou) vymezený předmět řízení - jenž je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení (viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10) - nelze, než uzavřít, že se v daném případě jedná o spor mezi žalovanou společností jako obchodní korporací (ve formě společnosti s ručením omezeným podle § 1 odst. 1 a 2 ZOK) a žalobcem jako tvrzeným společníkem takové obchodní korporace, přičemž spor současně vyplývá z účasti (podílu) žalobce na žalované společnosti.
9. Z hlediska zodpovězení otázky věcné (ne)příslušnosti soudu v této věci je přitom bezpředmětné řešit otázku toho, zda se v daném případě (ne)jedná typově o excindační žalobu ve smyslu § 267 o. s. ř. (s přihlédnutím k § 68 odst. 4 ex. ř.), a to ve smyslu příslušné informativní výzvy předkládajícího soudu určené účastníkům. Řešení posledně zmíněné otázky je totiž v daném případě významné výlučně z hlediska posouzení návrhu ve věci samé, přičemž obecně platí, že při postupu podle § 104a odst. 2 o. s. ř. je pojmově nežádoucí, aby nadřízený soud, případně dokonce překládající soud, pokud se domnívá, že není soudem věcně příslušným, formuloval jakýkoliv názor, který se vztahuje k otázce významné výlučně z meritorního hlediska. K otázce posledně uvedené povahy, a nikoliv k otázce významné z hlediska dotčených procesních ustanovení (§ 9 a § 104a o. s. ř.), se přitom upíná vyjádření žalované, jehož podstatný obsah je zachycen v odstavci 4. odůvodnění.
10. S ohledem na vše shora konstatované nadřízený soud rozhodl, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni příslušné krajské soudy (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř.), přičemž - pod bodem II. výroku - současně uvedl konkrétní soud, kterému bude věc po právní moci usnesení postoupena (§ 104a odst. 6 část věty před středníkem o. s. ř.); rozhodnutím pod bodem II. výroku tohoto usnesení však není dotčeno ustanovení § 105 o. s. ř. (§ 104a odst. 6 část věty za středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 24. února 2021

JUDr. František Kučera
předseda senátu

